

tis. For disse varer Uddannelsen 1 Aar og omfatter foruden deres særlige Uddannelse tillige Husgerning og Haandarbejde. Det er altid let for Eleverne fra denne Skole at faa gode Pladser.

Skulde der ikke ogsaa herhjemme være trang til en Barnepigeskole, og vilde det ikke i saa fald være praktisk at forene den med Folkebørnehave og Vuggestue. En ung Pige, der havde gennemgaaet en saadan Uddannelse, vilde tillige deri have en god Forberedelse, hvis hun senere selv faar Hjem og Børn.

Henni Forchhammer.

Titler og Stillinger.

Ærede Redaktion!

Der er en Ting, som jeg længe har gaaet og tænkt paa og som det ikke — som det maaske i første Øjeblik kan synes — forekommer mig ligegyldig:

Det er jo meget almindeligt, at man i Omtale af gifte Kvinder hæfter Mandens »Titel« til deres Navn. — Hvor ofte hører man ikke: »Fru Tandlæge Olsen«, »Fru Dr. Hansen«, »Fru Løjtnant Petersen« o. s. v. — der findes Masser af Eksempler. Det er grimt, og det vilde være meget kønnere, om man, som i Rusland, brugte deres Fornavn og Efternavn, men man har vel ment, at det var praktisk, og jeg skulde heller ikke have det mindste imod det, dersom det ikke var saadan, at det netop ikke er praktisk, — ikke mere.

— Maa jeg spørge, hvorledes skal jeg vide, naar jeg hører »Fru Tandlæge Olsen« omtale, om det er hende eller hendes Mand, der er Tandlæge, — om Fru Dr. Hansen har disputeret for Doktorgraden eller om det er hendes Mands Fortjeneste, der straalere ogsaa over hendes Navn, — om Fru Petersen er Løjtnant i »Frelsens Hær« eller Hr. Petersen er det i Flaaden? Ja, jeg kunde maaske — skønt det vilde være inkonsekvent — bøje mig for Løjtnanten (kvindelige Løjtnanter er jo ikke saa almindelige), men Tandlægen og Doktoren forvirrer mig ganske.

Var det ikke praktisk, om man — naar det er Fru Olsen, der er Tandlæge — enedes om Formen »Tandlæge Fru Olsen«, »Dr. (med., phil., polit.) Fru Hansen« o. s. v.?

Jeg ser, at man af og til herhjemme for ugifte, akademisk uddannede Kvinders Vedkommende, har taget den tyske Form op og siger: »Frk. Dr.«, »Frk. cand. jur.«, »Frk. cand. phil.«. Rent bortset fra, at man naturligvis maatte anvende samme Form for ugift som for gift Kvinde i dette Tilfælde, saa lader denne Ordstilling sig i de færreste Tilfælde med Held anvende paa »ikke-akademisk« uddannede Kvinder. Jeg har en Gang staaet overfor en Konvolut, hvorpaa der stod »Frk. Bogholderske Nielsen«. Jeg synes ikke det er kønt, og de fleste vil vist skrive »Bogholderske, Frk. N.«, »Journalist, Frk. Hansen«, »Translatrice, Frk. Petersen« o. s. v. og ikke omvendt.

Det er muligt — højst sandsynligt — at andre kan foreslaa noget andet og bedre end dette; men rart var det, om man nu, da saa mange, baade gifte og ugifte Kvinder faar Selverhverv og en dermed følgende Titel, kunde blive klar over, hvad der var rigtigt, og det haaber jeg at faa at vide gennem Deres Blad.

Deres ærbødige
X.

Internationalt Kvinderaadsmøde og Kvindekongres i Canada.

Det internationale Kvinderaad (International Council of Women) holder hvert femte Aar stort, almindeligt Møde (Quinquennial Meeting). De to sidste har været i London 1899 og i Berlin 1904, hvorimod det Møde, der sidste Sommer holdtes i Genève var en ekstraordinær Generalforsamling, sammenkaldt med den særlige Opgave at gennemgaa og ændre Love og Forretningsorden.

Det næste ordinære femaarlige Møde bliver i 1909 og skal denne Gang samles i Toronto i Canada i 3die Uge i Juni. Der vil her blive aflagt Beretninger fra Nationalraadene og de staaende Udvalg, der vil blive forelagt Resolutioner, og Forslag om ny Virksomhed, og endelig vil der blive